

Солдат ўз
сафдошлари ҳақида

ШУНДАЙ ҲАМШАХРИМIZ

БОР

Абдурахим Наимов номини бўлинмамизда ҳамма пешқадам жонгич сифатида ҳурмат билан тилга олади. Чунки у меҳнотсезар, берилган топширикни ўз вактида бажарувчи, ҳар соҳага қизикувчи йигитлардан.

Мана, бир ярим йилдирки, у бурчани шараф билан ўтамоқда. Визинг эсле, солдат шинелни кийғанингизга ропла-роса бир йил бўялати. Бу муддат инчда у бизга якяндан ёрдам берди. Ҳарбий техникини мукаммал, курролларни пухта ўзлаштиришимага сидикиданд кўмаклашди.

У ҳарбий ҳизматга чакирингуна қадар Низомий номидаги Тошкент педагогика институту филология факультетининг сирти бўлинида ўқиди. Институтда ўқиш билан бирга мактабада ўтичувчилик ҳам килиларди. Ҳозир у айттор жонгич сифатида фойлият кўрсатамоқда. Унинг қисқаси «Совет Арияси аълоҳини», «Икканин класс мутахассиси», «Газордий спортчи» каби катар нишонлари, наумонали хизматлар учун сержант узвонига савовор бўлганлиги ҳам садоқатли солдат эканлигини кўрсатиб турибди.

Еш жонгичининг иккинчи бир севмили қасбибор. У ҳам бўйса мухабирлик. Ўнда бу касбга ҳавас мағнат бартасидеёб пайдо бўлган эди. Қарийб ўн йилдан бўён, унинг маколалари республика газеталари саҳифаларида ёритиликоқда. Үнсимиликда ҳам активи мухабир сифатида таилланган. Бўлинмамиз «Газаба байробиг» газетасини жамоати активлеридан «Кенговар варавъянинг редактори».

Унинг ҳизмати дафтарчасидан командирликни бир неча ташаккорномаси ўрин олган. Сурати ҳамшиша аточли солдатдер доскасади.

Биз, солдатлар ҳамшадаримиз, сержант Абдурахим Наимов билан ҳекли равишда фархланамиз.

Исматилла СОДИКОВ,
Фахридин ХОЛБЕКОВ,
оддий солдатлар.

ЖАНГЧИ ШОИР

Жангчи кирди шонр, кўлида қалам,
Ботир жангчиларга будди ҳаммифас.
Ватанга, ҳадлини мебри бир олам,
Шеър бўйи қуолди юракда ҳавас.

Ҳанг борди фронтда мисоли гулхан,
Ўт-олов ичди ёди не одам.
Бепон далаляр, гулзорлар пайхон,
Ортга чекимиде шонр шунда ҳам.

Киличта айланди унинг қалами,
Душманни кўксин тилди у тақрор.
Тугамади ёғга газаб, алами,
Газаба тонгни кутлди бахор.

Дўсттинам, жанговар йиллар ўзга хос,
Ўнда отан қалблар ёрни изи бор.

Мардларга ҳуриятин дилда бекиёс.

Уларла қиласиз бизлар ҳам шу

гултган эди.

Арофат НОСИРОВА,

Брест қалъаси... Совет қишиларни чексиз жасорати, матонати, ўз Ватанни садонатининг рамзи. 1941 йилнинг 22 июнида Бугдаги ичъла ҳи-
моячиларни бўлиб қўлонни кирадилар. Тошлар эриб, ер ёнганди ҳам аф-
соғиний гарнизон жангчиларни таъсил бўлишгани ўйни. Улар душманнинг
нутубири қилган ҳужумларини 29 нун қайтарди турниши. Бастон ҳимоя-
чиларининг миссанларни жасорати хотирии учун Брест қалъасига «Қаҳ-
она-иъасига» фарҳан увонин берилган.

Брест қадрмонларни ҳамда жуда кўн китоблар ёзилган, филимлар
пратиплан. Қалъа ҳимоячиларининг жасорати, букилмас иродаси билан
совет қишиларни фарҳланадилар. Шу қунларда мамлакатимизнинг тури
бўрчанинадан Брестга экскурсияни халётларнанин нети узимайди.

СУРАТДА: қалъанинг Ҳоли даврозваси.

1943 йил июль ойининг жа-
зира қунларни. Оғир жангдан
кейин блинидеки ўтириб дам
олар ёдни...

— Нафақат саор чекинти,
минглиниглаб мутлақо бегунго
чаналокни курбон бўлмомда
бу қанатни уршуради...

— Ҳошмажон ақа бирини кир-

гандай бўлди.

У оқон деворига сунъий ол-
ди, милигни «дотор» ци-
либ куйлай бошлади:

— Йўнди армонин менинг...
— Ҳа, ашаворини! Йоғурт
бўлсин! — чапал чалинган
жончилар. Бугуй жуда ҳур-
салдиди, ана!

— Ҳама шохон орден навале-
ри бўлдилиар, севимийдари-
марни! — деди йўллас.

— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, ашаворини! Йоғурт
бўлсин! — чапал чалинган
жончилар. Бугуй жуда ҳур-
салдиди, ана!

— Ҳама шохон орден навале-
ри бўлдилиар, севимийдари-
марни! — деди йўллас.

— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

— Ҳарбий армонин менинг...
— Ҳа, албатт! — деди Қосим-
жон ақа. — Ленин, ушалар, та-
мукофотда эмас. Шоддигим-
нинг боси мана була бўлса

кенарни кирсанда эди...

Сўнмас у қунлар шуҳрати

Қосимжон ақа бу гал ҳам ишилб...
шарнига борин күшилдин...

Шуши ўзиди қунларни оғизлайди...

Шуши

